

[Taanquist]

Begrundelse

Der ønskes et supplerende svar til svaret fra arbejdsministeren på mit spørgsmål nr. S 605 af 30. maj 1984. Det hævdes i dette svar, at der ikke er grundlag for at formode, at antallet af arbejds-skader er stigende.

Der henvises endvidere til arbejdsministerens svar til Jørgen Elikofer i et læserbrev (Aktuelt den 30. juni 1984), hvori han henvises til at henvende sig i socialministeriet, da det er i sikringsstyrelsen, man modtager oplysninger om, hvor mange der får ødelagt deres helbred eller bliver invaliderede som følge af arbejds-skader.

Svar (18/7 84):

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Til brug for besvarelsen har jeg indhentet udtalelser fra socialministeriet og direktoratet for arbejdstilsynet. På denne baggrund kan jeg oplyse følgende, idet jeg skal præcisere, at de foreliggende tal beskriver antal *anmeldte* arbejds-skader:

Arbejds-skader skal anmeldes af arbejdsgiveren i henhold til både lov om arbejds-skadeforsikring og lov om arbejdsmiljø. Af socialministeriets udtalelse fremgår, at antallet af arbejds-skader anmeldt efter lov om arbejds-skadeforsikring er steget fra ca. 42.500 i 1978 til ca. 65.000 i 1983. Heraf udgør anmeldelser af erhvervs-sygdomme 2.720 i 1978 og 5.413 i 1983. Af direktoratet for arbejdstilsynets udtalelse fremgår, at antallet af arbejdsulykker anmeldt til arbejdstilsynet er steget fra ca. 34.000 i årene 1978-82 til ca. 47.000 i 1983.

Stigningen skyldes efter arbejdstilsynets vurdering ikke, at der sker flere ulykker, men derimod et øget økonomisk incitament til anmeldelse efter karensdagslovens indførelse. Denne vurdering understøttes bl.a. af, at antallet af dødsulykker – som alle anmeldes til arbejdstilsynet – ikke har været stigende i perioden.

Antallet af arbejdsbetingede lidelser anmeldt til arbejdstilsynet er steget fra ca. 5-700 i årene 1978-82 til ca. 7.000 i 1983. Stigningen må bl.a. ses på baggrund af indførelsen af et mere effektivt anmeldesystem pr. 1. januar 1983, en voksende erkendelse af sygdomsfremkaldende forhold i arbejdsmiljøet samt det forhold, at lidelser, der er opstået over en årrække, nu anmeldes.

I øvrigt kan jeg om forskellen mellem antallet af arbejdsbetingede lidelser anmeldt til arbejdstilsynet og antallet af erhvervs-sygdomme anmeldt til sikringsstyrelsen oplyse, at arbejdstilsynet kræver anmeldt både sygdomme, der er opført på sikringsstyrelsens liste over erhvervs-sygdomme, og sygdomme, som blot formodes at være betinget af forhold ved det arbejde, skadelidte udfører eller har udført.

Spm. nr. S 786

Til *ministeren for skatter og afgifter* (11/7 84) af:

Rahbæk Møller (SF):

»Kan ministeren bekræfte, at et dansk selskab med et datterselskab i udlandet i kraft af sambeskatning, udlandslempelse og dobbeltbeskatningsoverenskomst kan opnå at betale en mindre skat i Danmark, end tilfældet ville være, hvis datterselskabet slet ikke gav overskud, som det er beskrevet i SiDs pjece »Skattesystemets skævheder«?

Svar (17/7 84):

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Efter de gældende regler kan aktieselskaber og anpartsselskaber opnå lempelse af deres indkomstskat her til landet, hvis der foreligger et eller flere af følgende forhold:

1. Indtægt ved virksomhed i udlandet enten direkte, f.eks. indtægter fra udenlandske filialer eller indtægter ved skibsfart mellem udenlandske destinationer, eller gennem et datterselskab, hvormed det danske moderselskab er sambeskattet, jfr. selskabsskattelovens § 17, stk. 2, (udlandslempelse) og praksis omkring § 31 (sambeskatning).

Når selskabet godtgør, at en del af dets skattepligtige indkomst hidrører fra virksomhed i udlandet, nedsættes indkomstskatten efter selskabsskattelovens § 17, stk. 2, med halvdelen af det skattebeløb, der forholdsmæssigt svarer til den udenlandske del af indkomsten.

2. Skatter betalt i udlandet (lempelse i henhold til indgåede dobbeltbeskatningsoverenskomster og/eller lempelse i medfør af ligningslovens § 33).

Efter ligningslovens § 33 og de fleste overenskomster indrømmes lempelse for den del